

Derudover er det planen, at betalingsbestem- melsen skal udvides, sådan at den også kommer til at gælde for færdigbehandlede psykiatriske patienter, så det kan sikres, at kommunerne og- så i højere grad sørger for at få hjemtaget psyki- atriske patienter, når de rent faktisk er færdig- behandlet.

Retten til at flytte til en anden kommune, hvis der er særlige forhold, der taler for det, er meget vigtig for de ældre, så de kan flytte til en tilsva- rende bolig i en anden kommune. Imidlertid kan der ske det, at man støder på den barriere, at der i den kommune, man gerne vil flytte til, er en venteliste til den boligtype, man har ret til, så at man dér kommer til at stå på venteliste, og at det derfor vil vare et stykke tid, inden man kan flytte til den kommune, hvor man ønsker at komme hen, fordi man har nære slægtninge og pårørende dér.

Den bestemmelse har jo kun eksisteret i nogle få år, og vi synes ikke, der er grundlag for at gå ind og ændre på den endnu. Den ser ud til i det store og hele at fungere godt; men man kan sige, at et af de grundlæggende problemer er, at der er ventelister i nogle kommuner og man derfor ikke uden videre kan flytte, når man ønsker det og føler behov for det.

I den forbindelse kan jeg sige, at der i Bolig- ministeriet bliver arbejdet med en mulighed for at udvide borgernes adgang til at klage, således at de også kan klage over kommunens afgørelse om optagelse i en ældrebolig med kommunal anvisningsret. Desuden overvejer man at udvi- de den del, som hjemkommunen skal betale i opholdskommunen, således at der også vil blive refusion for boligstøtten i den nye opholdskom- mune.

Men hvis boligformen skal fungere, hvis det skal fungere, at den ældre opholder sig i eget hjem, så er et af de vigtigste servicetilbud til de ældre hjemmehjælpen. Det er hele grundlaget for, at ældre borgere kan fungere i deres eget hjem, at de har den nødvendige service, når det af fysiske grunde er påkrævet.

Der bliver ofte skrevet om problemer med hjemmehjælpen; men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at de mere sammenhængende un- dersøgelser, der bliver lavet af hjemmehjælpen, faktisk viser et billede af brugere, der alt i alt er godt tilfredse med den hjemmehjælp, de får, at de er tilfredse med omfanget, og at de er tilfred- se med indholdet.

Det ændrer selvfølgelig ikke på, at der helt klart er ældre, der har grund til at være utilfred-

se, som ikke får den hjemmehjælp, de har behov for, og som ikke får den i den form, der er ønsk- værdig. Det er så de problemer, vi støder ind i, enten når vi i vores færden rundt omkring i det danske samfund møder ældre, eller når vi kan læse eller høre om det i medierne.

Umiddelbart kunne man måske tro, at de problemer, der er med hjemmehjælpen, kan lø- ses ved slet og ret at ansætte flere hjemmehjæl- pere. Det kan også være en del af problemet, men så enkelt er det ikke. Regeringen har dog været opmærksom på og er stadig væk op- mærksom på behovet for flere hjemmehjælpere. Det er bl.a. derfor, vi har lavet den refusions- ordning, jeg allerede har nævnt, hvor kommu- nerne over to år kan hente halvdelen af lønud- gifterne til de hjemmehjælpere, de ansætter ud over dem, de allerede har ansat, og det er selv- følgelig ment som en tilskyndelse til at ansætte flere dér, hvor der kan være behov for det.

Vi overvejer også, om man kan gå videre ad den vej og bruge nogle af de passive arbejdsløs- hedsdagpenge til at ansætte flere i servicesektoren, ikke mindst hjemmehjælpere. Vi overvejer i øjeblikket forskellige modeller for, hvordan vi kan støtte kommunerne i deres bestræbelser på at få flere hjemmehjælpere ansat. Men så enkelt løser man altså ikke de problemer, der er med hjemmehjælperne.

Der er et andet problem, der går ud på, at der skal være det nødvendige antal uddannelses- pladser. De hjemmehjælpere, der bliver ansat, skal have en 1-årig sundheds- og plejeassistent- uddannelse, og det kræver selvfølgelig, at der er det nødvendige antal uddannelsespladser. Det forhandler vi med kommunerne om. Vi har alle- rede gennem forhandlinger sikret et større antal pladser, og vi er inde i nye forhandlinger, der skal sikre, at der bliver oprettet endnu flere ud- dannelsespladser på social- og plejeassistentud- dannelserne rundt omkring i landet.

Det er desuden vigtigt, at vi får kortlagt, får et overblik over, hvad der er årsagen til, at mange uddannede hjemmehjælpere forlader arbejdet som hjemmehjælper. Det nytter jo ikke noget, at vi giver kommunerne forskellige tilskyndelser til at ansætte hjemmehjælpere, og at vi opretter flere uddannelsespladser, hvis der faktisk sker det, at de mennesker, der bliver uddannet som hjemmehjælpere, enten aldrig tager arbejde som hjemmehjælper eller forlader det meget hurtigt efter, at de er blevet ansat. Det ser ud til, at en del af problemet kunne løses, hvis vi kunne få tacklet de årsager, der er til, at der er så stort gennemtræk i arbejdet som hjemmehjælper.